

Sygn. akt: I C 148/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Żelewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Justyna Gronda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 listopada 2015 r. w G.

sprawy z powództwa **E. M.**

przeciwko (...) **S.A. w Ł.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz powoda E. M. kwotę 5425,75 zł (pięć tysięcy czterysta dwadzieścia pięć złotych 75/100) z ustawowymi odsetkami pod dnia 3 lipca 2014r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz powoda E. M. kwotę 1824,66 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 148/15

UZASADNIENIE

Powód E. M. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w Ł. kwoty 5.425,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3.07.2014r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę powstałą wskutek uszkodzenia jego pojazdu z winy sprawcy, ubezpieczonego w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń.

Powód wskazał, iż w dniu 31.05.2014r. doszło do kolizji drogowej, w której uległ uszkodzeniu jego samochód marki T. (...) o nr rej. (...). Dodał także, iż w dniu 2.06.2014r. zgłosił szkodę pozwanemu ubezpieczycielowi, który na podstawie sporządzonej kalkulacji naprawy ustalił i wypłacił mu odszkodowanie w wysokości łącznej 31.470,31 zł. W ocenie powoda prawidłowa kwota odszkodowania winna wynosić jednak 36.896,06 zł zgodnie z wykonaną na jego zlecenie ekspertyzą. Do zapłaty pozostała zatem kwota 5.425,75 zł. Powód wyjaśnił, iż różnica w wysokości spowodowana jest przyjęciem przez pozwanego niskich stawek za robociznę i zastosowaniem części nieoryginalnych.

(pозew k. 2 – 4)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu wskazując, iż wypłacił należne odszkodowanie, które w całości rekompensuje poniesioną szkodę. Podkreślił przy tym, iż nie wiadomo czy pojazd został naprawiony, a kalkulacja wykonana na zlecenie powoda stanowi opinię prywatną i nie można wykluczyć, iż ceny części zamiennych jak i stawki za robociznę zostały zawyżone. Ponadto z kalkulacji tej nie wynika słuszność zawartych tam operacji.

(odpowiedź na pozew k. 22 – 24).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 maja 2014r. doszło do kolizji drogowej, w której uległ uszkodzeniu pojazd powoda E. M. marki T. (...) o nr rej. (...).

Sprawca szkody ubezpieczony był w ramach odpowiedzialności OC u pozwanego.

(okoliczności bezsporne).

Powód w dniu 2.06.2014r. zgłosił szkodę pozwanemu, który ustalił i wypłacił mu odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy pojazdu w wysokości 31.470,31 zł. Powód nie zgadzając się z ustaleniami pozwanego zlecił wykonanie kalkulacji naprawy niezależnemu rzeczoznawcy, który ustalił koszty naprawy pojazdu powoda na kwotę 36.896,06 zł.

(bezsporne: decyzja k.1 akta szkody (...), kalkulacja naprawy k. 8 -13)

Koszt naprawy uszkodzonego pojazdu powoda marki T. (...) o nr rej. (...) wynosi 38.199,06 zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego M. Z. k. 45c – 64).

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd uznał, że dokumenty przedłożone przez strony, a także złożone i sporządzone do akt szkody mają walor autentyczności, dają pełny obraz postępowania likwidacyjnego szkody przeprowadzonego przez pozwanego, zaś fakt ich sporządzenia nie był kwestionowany przez żadną ze stron. Ponadto, Sąd uwzględnił, przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, opinię biegłego sądowego M. Z. w zakresie ustalenia celowych i niezbędnych kosztów naprawy pojazdu powoda powstałych w wyniku kolizji z dnia 31 maja 2014r. W ocenie Sądu przedmiotowa opinia jest wiarygodna i stanowi pełnowartościowy dowód na powyższą okoliczność. Została ona sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę fachową z zakresu wyceny pojazdów samochodowych. Biegły poprawnie zanalizował stan faktyczny, prawidłowo zgromadził materiały potrzebne do wydania opinii i sporządził ją, uwzględniając wszystkie aspekty sprawy. Zdaniem Sądu, złożona opinia jest jasna, logiczna i wewnętrznie niesprzeczna, stąd nie ma podstaw do kwestionowania wniosków w niej zawartych. Ponadto żadna ze stron nie wniosła żadnych uwag ani zastrzeżeń do opinii. Mając na względzie powyższe sąd uczynił ją podstawą do dokonania ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

W niniejszym procesie powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 5.425,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami. Pozwany nie kwestionował swej odpowiedzialności co do zasady. Kwestią sporną pozostawała wysokość uzasadnionych i celowych kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu, a w szczególności zastosowanie przy ewentualnej naprawie części oryginalnych i wysokości stawek za prace naprawcze.

Normatywną podstawą odpowiedzialności pozwanego są przepisy art. 805 k.c. oraz art. 822 k.c. i art. 824¹k.c. W niniejszej sprawie należy mieć również na względzie treść art. 361 § 1 k.c., który stanowi, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność jedynie za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła, oraz treść art. 363 § 1 k.c. który stanowi, iż co do zasady naprawienie szkody winno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie do stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, przy czym gdyby przywrócenie do stanu poprzedniego pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej, za uszkodzenie pojazdu mechanicznego, obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku (uchwała SN z dnia 13 czerwca 2003r. sygn. akt III CZP 32/03, opubl. Monitor Prawniczy 2004/2/81). Podkreślić również należy, jak wskazuje się w

orzecznictwie przedmiotu, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego, do których wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy (tak m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20.11.1970 r., II CR 425/72, OSNCP Nr 6/1973, poz. 111). Zakład ubezpieczeń, jako strona umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, nie ma żadnych podstaw do narzucania osobie trzeciej nie będącej stroną umowy – tj. poszkodowanemu – jakichkolwiek obowiązków w zakresie dotyczącym sposobu naprawy samochodu, w tym poszukiwania firmy sprzedającej części najtaniej (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r., sygn. akt III CZP 32/03). Sama bowiem okoliczność, że na rynku dostępne są części zamienne w niższej cenie, nie uprawnia pozwanego ubezpieczyciela do obniżenia cen tych części. Ponadto w niniejszej sprawie zważyć należy, iż pojazd w dacie szkody był pojazdem zaledwie dwuletnim, a jak wynika z opinii biegłego brak jest jakichkolwiek informacji, aby pojazd ten był wcześniej uszkodzony i naprawiany, co uzasadniałoby obniżenie wartości części lub też aby zamontowane w nim były części nieoryginalne. Wobec tego w ocenie sądu brak jest jakichkolwiek podstaw do uznania, iż w dacie szkody uległy uszkodzeniu części nieoryginalne. Co więcej pozwany dokonał oględzin pojazdu powoda po szkodzie, co zostało uwidocznione w dokumentacji zdjęciowej, a zatem miał możliwość sprawdzenia jakie części uległy uszkodzeniu. Z tych też względów podnoszenie zarzutów nieoryginalności części przy braku jakichkolwiek dowodów na tą okoliczność jest bezpodstawne, tym bardziej, iż to na pozwanym skoro wywodził z tego skutki prawne ciążył obowiązek wykazania powyższego, czego ewidentnie nie uczynił. W konsekwencji sąd podziela pogląd biegłego, iż zachodziły pełne postawy do zastosowania części nowych i oryginalnych. Należy wskazać, iż celem naprawy jest przywrócenie stanu pojazdu sprzed kolizji, a nie jedynie przywrócenie go do stanu używalności. Ponadto pozwany w żaden sposób nie wykazał ani też nie wskazał podstawy obniżenia cen części oraz obniżki wartości na cały materiał lakierniczy o 50%, co powoduje, iż przyjęte wskaźniki są w ocenie sądu całkowicie dowolne i niczym nieuzasadnione. W związku z tym skoro ani z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie ani ustaleń biegłego nie wynika, aby uszkodzeniu uległy części nieoryginalne, to w ocenie sądu brak jest podstaw do obniżenia cen za części zamiennie czy też stosowania zamienników nieoryginalnych. Z tych też względów sąd uznał, iż niezbędne i celowe oraz ekonomicznie uzasadnione wydatki do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji winny uwzględniać ceny części zamiennych nowych i oryginalnych.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie opinii biegłego sądowego M. Z. ustalił koszt naprawy pojazdu powoda na kwotę 38.199,06 zł. Biegły uwzględnił przy tym stawki za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych na poziomie odpowiednio 119,53 zł i 135,13 zł wskazując, iż stawki te stanowią średnią arytmetyczną stawek stosowanych przez zakłady naprawcze wszystkich kategorii i bez kategorii na terenie T. i okolic. W tym miejscu wskazać należy, iż wskazane przez pozwanego stawki na poziomie 50 zł nie mają zastosowania na rynku motoryzacyjnym, albowiem jak wynika z opinii biegłego żaden ze wskazanych tam 80 zakładów naprawczych różnych kategorii i nawet niekategoryzowanych nie stosuje tak niskich stawek jak przyjął pozwany. Dodać również należy, iż pozwany poza wskazaniem w niniejszej sprawie, iż stawka w wysokości 50 zł jest prawidłowa nie wskazał sposobu, jak i podstaw ustalenia jej na przyjętym przez siebie poziomie. Także akta szkody nie zawierają żadnego dokumentu, który uzasadniałby zastosowanie takiej stawki. Dlatego też zdaniem Sądu zasadne jest wyliczenie kosztów naprawy pojazdu powoda przy zastosowaniu stawek uśrednionych wskazanych przez biegłego. Wskazać bowiem należy, iż poszkodowany ma prawo wyboru warsztatu naprawczego, który dokona naprawy pojazdu, a odszkodowanie obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał, że wysokość szkody jaką poniósł powód wynosi 38.199,06 zł i stanowi to rzeczywisty i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy jego pojazdu. Wskazać bowiem należy, iż w przypadku, gdy odszkodowanie ustalane jest w oparciu jedynie o metodę kosztorysową, a poszkodowany nie przedstawia faktury za naprawę pojazdu, to nie ma to znaczenia dla powstania obowiązku wypłaty odszkodowania (uchwała SN z dnia 17 maja 2007r., sygn. akt III CZP 150/06). Skoro zaś bezspornie powód otrzymał już od pozwanego kwotę 31.470,31 zł, to obecnie należy mu się tytułem odszkodowania kwota 6728,75 zł. W niniejszej sprawie powód domagał się jednak zapłaty jedynie kwoty 5.425,75 zł w związku z tym sąd będąc związany żądaniem pozwu zasądził w punkcie I wyroku na podstawie art. 822 § 1 i § 4 k.c. w zw. z art. 361 § 1 k.c. oraz art. 321 k.p.c. od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.425,75 zł. Nadto Sąd na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. zasądził odsetki ustawowe od w/w

kwoty od dnia 3 lipca 2014r. do dnia zapłaty, albowiem niewątpliwie pozwany w określonym w art. 817 § 1 k.c. 30 dniowym terminie nie spełnił świadczenia.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 4 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 02.163.1349) i obciążył pozwanego jako stronę przegrywającą niniejsze postępowanie kosztami procesu w całości zasadzając od niego na rzecz powoda kwotę 1824,66 zł, na którą składa się opłata od pozwu w wysokości 272 zł, wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa (1217 zł) oraz poniesione koszty opinii biegłego (335,66 zł).